7 Νοεμβρίου 2012

Ρημαγμένες ψυχές από τις βαθυστόχαστες θα

Ορ πίστη

Φώτης Κόντογλου

Σύγχυση και ταραχή και χάος ανάμεσα στα έθνη! Ταραχή και σάστισμα και χάος και στους ανθρώπους, έναν – έναν. Που να βρεθεί κανένας να πορεύεται στη ζωή του μ’ έναν υψηλόν σκοπό, με σταθερότητα και ελπίδα! Σπάνιο πράγμα.

Οι σημερινοί άνθρωποι έχουνε γίνει οι περισσότεροι κάποια πλάσματα άδεια από κάθε ζωντανή ιδέα, που να τους κάνει να αρμενίζουνε μέσα στο πέλαγος της ζωής χαρούμενοι και ζωηροί, σαν το καράβι που είναι φορτωμένο με καλό φορτίο, και, γεμάτο ελπίδα και λαχτάρα, τραβά κατά το περιπόθητο λιμάνι, ανάμεσα σε ξέρες κι άγρια βραχόνησα.

Σήμερα βρίσκει κανένας συχνά μπροστά του ανθρώπους που είναι τόσο κούφιοι από κάθε τι, που να απορεί, γιατί δεν πίστευε να υπάρχει στον κόσμο τόση ανοησία, τόση στενομυαλιά, τόση στενοκάρδια και μικρολογία. Σ’ αυτές τις στεγνές ψυχές δεν υπάρχει τίποτα που να σε ζεστάνει, ας είναι και το παραμικρό. Δεν μιλώ για εξαιρετικά αισθήματα, για κάποια σπάνια ευαισθησία. (περισσότερα…)